Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26515
Copyright: Admont, Benediktinerstift

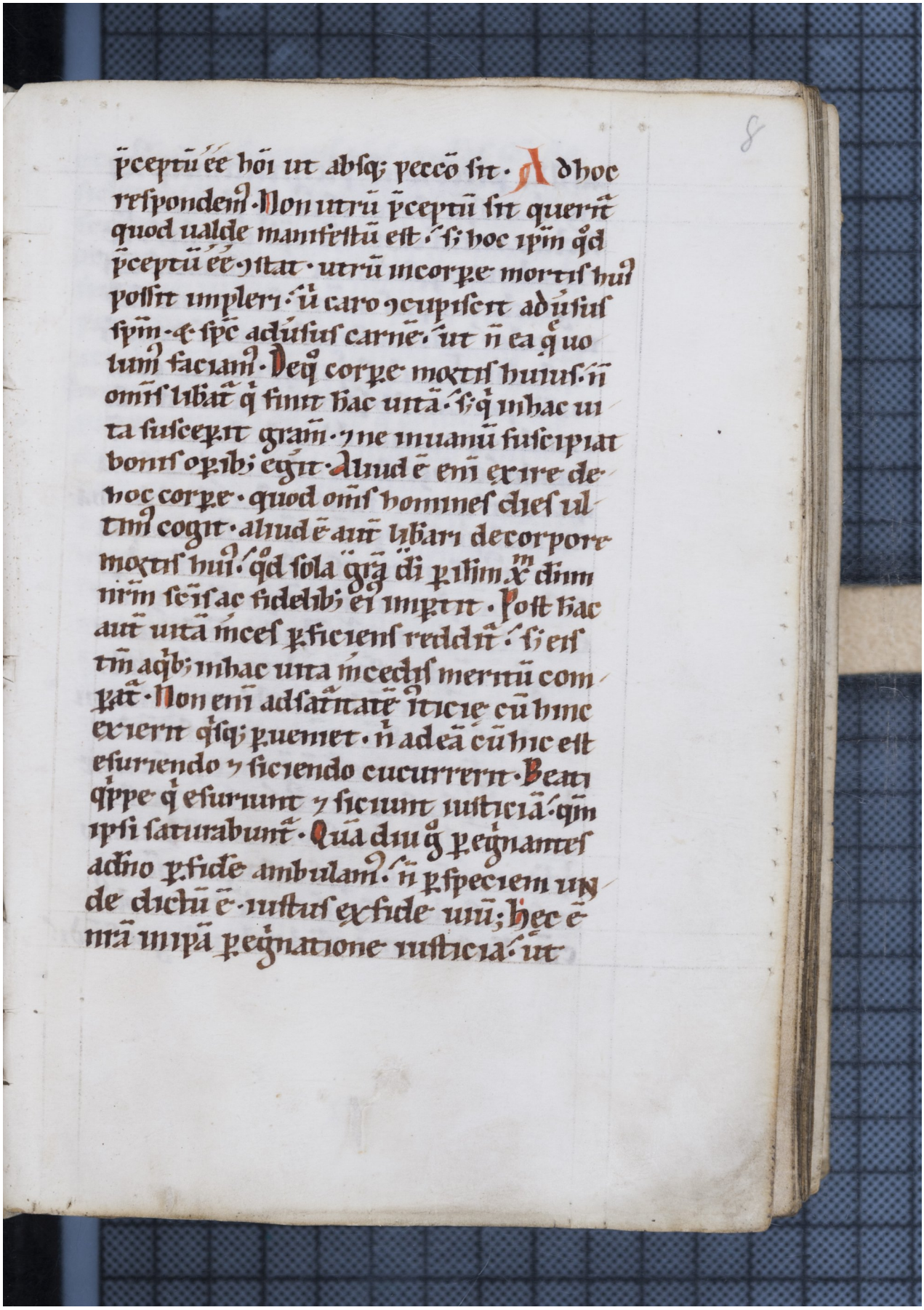

8

p̄ceptū ēe hōi ut absq; peccō sit. Ad hoc
respondem⁹. Non utrū p̄ceptū sit queritur
quod ualde manifestū est. s; hoc ipm̄ q̄d
p̄ceptū ēe ꝯstat. utrū in corpe mortis hui⁹
possit impleri. ū caro ꝯcupiscit adu̇sus
spm̄. & spc̄ adu̇sus carnē. ut n̄ ea q̄ uo
lum⁹ faciam⁹. De q̄ corpe mortis huius. n̄
om̄is libat̄ q̄ finit hac uitā. s; q̄ in hac ui
ta suscepit gram̄. ⁊ ne in uanū suscipiat
bonis opib; egit. Aliud ē enī exire de
hoc corpe. quod om̄s homines dies ul
tim⁹ cogit. aliud ē aut̄ libari de corpore
mortis hui⁹. q̄d sola grā dī p ihm̄ xm̄ dnm
nr̄m sc̄is ac fidelib; ei impt̄it. Post hac
aut̄ uitā m̄ces p̄ficiens reddit̄. s; eis
tm̄ aq̄b; in hac uita m̄cedis meritū com
pat̄. Non enī ad sat̄itatē iticie cū hinc
exierit q̄sq; p̄ueniet. n̄ ad eā cū hic est
esuriendo ⁊ siciendo cucurrerit. Beati
q̄ppe q̄ esuriunt ⁊ siciunt iusticiā. q̄m
ipsi saturabunt̄. Quā diu g̊ p̄egnantes
adn̄o p̄fide ambulam⁹. n̄ p̄speciem un
de dictū ē. iustus ex fide uiū; hec ē
nr̄ā in ipā p̄egnatione iusticia. ut